

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 18 december 2020
(OR. en)

14222/1/20
REV 1

CLIMA 363
ONU 92

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	14005/20
Ärende:	Framläggande till UNFCCC på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar av Europeiska unionens och dess medlemsstaters uppdaterade nationellt fastställda bidrag

För delegationerna bifogas framläggandet avseende ovannämnda ärende, som rådet antog vid sitt 3782:a möte den 17 december 2020.

**FRAMLÄGGANDE AV TYSKLAND OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN PÅ
EUROPEISKA UNIONENS OCH DESS MEDLEMSSTATERS VÄGNAR**

Berlin den 17 december 2020

Ärende: Uppdatering av Europeiska unionens och dess medlemsstaters nationellt fastställda bidrag

Detta framläggande består av tre delar: inledning, det uppdaterade och utökade nationellt fastställda bidraget och den information som tillhandahålls för att underlätta tydligheten, transparensen och förståelsen (ICTU) vad avser det nationellt fastställda bidraget.

I. INLEDNING*Bakgrund till fastställandet av EU:s ökade nationellt fastställda bidrag*

1. Europeiska unionen och dess medlemsstater lämnade in sina planerade nationellt fastställda bidrag den 6 mars 2015, tillsammans med en bilaga med kvantifierbar och kvalitativ information om de planerade nationellt fastställda bidragen, i linje med de beslut som fattades vid den 20:e sessionen i partskonferensen (COP) i Lima.
2. EU:s planerade nationellt fastställda bidrag övergick till att vara dess nationellt fastställda bidrag i och med att EU ratificerade Parisavtalet i oktober 2016.
3. I december 2019 ställde sig Europeiska rådet (EU-medlemsstaternas stats- och regeringschefer, Europeiska rådets ordförande och Europeiska kommissionens ordförande) bakom målet att i överensstämmelse med Parisavtalet uppnå ett klimatneutralt EU senast 2050¹. Den 5 mars 2020 antog Europeiska unionens råd Europeiska unionens och dess medlemsstaters långsiktiga strategi för utveckling mot låga växthusgasutsläpp, som återspeglar detta klimatneutralitetsmål, och lämnade in den till UNFCCC:s sekretariat².

¹ Europeiska rådets slutsatser av den 12 december 2019 – EUCO 29/19.

² EU:s långsiktiga strategi, som återspeglar klimatneutralitetsmålet, finns på UNFCCC:s webbplats: <https://unfccc.int/process/the-paris-agreement/long-term-strategies>

4. I juli 2020 nådde Europeiska rådet enighet om att det ”krävs exceptionella åtgärder för att stödja återhämtningen och resiliensen i medlemsstaternas ekonomier”, i och med att ”det ekonomiska och sociala läget på grund av covid-19-krisen är exceptionellt”. ”Planen för europeisk återhämtning kommer att kräva massiva offentliga och privata investeringar på europeisk nivå för att tydligt leda in unionen på vägen mot hållbar och resilient återhämtning som skapar arbetstillfällen, reparerar den omedelbara skada som förorsakats genom covid-19-pandemin och stöder unionens gröna och digitala prioriteringar.”³
5. Vid samma möte enades EU:s ledare om att EU:s budget (den fleråriga budgetramen för 2021–2027), förstärkt av ett EU-instrument för återhämtning kallat Next Generation EU, kommer att vara det viktigaste europeiska verktyget för denna insats. ”Klimatåtgärder kommer att integreras i de politikområden och program som finansieras genom den fleråriga budgetramen och Next Generation EU. Ett övergripande klimatmål på 30 % kommer att gälla för det totala utgiftsbeloppet från den fleråriga budgetramen och Next Generation EU och återspeglas i lämpliga mål i den sektorsspecifika lagstiftningen. Dessa ska vara förenliga med målet om EU:s klimatneutralitet senast 2050 och bidra till uppnåendet av unionens nya klimatmål för 2030, som ska uppdateras i slutet av året. Som en allmän princip bör EU:s samtliga utgifter vara förenliga med målen i Parisavtalet.”³
6. EU-ländernas ledare enades vidare om att ”EU:s utgifter bör vara förenliga med [...] principen om att ’inte vålla skada’ i den europeiska gröna given. En effektiv metod för att övervaka klimatutgifterna och prestationen av dessa, inklusive rapportering och relevanta åtgärder vid otillräckliga framsteg, bör säkerställa att nästa fleråriga budgetram i sin helhet bidrar till Parisavtalets genomförande. Kommissionen ska årligen rapportera om klimatutgifterna.”³

³ Europeiska rådets slutsatser av den 17–21 juli 2020 – EUCO 10/20.

7. EU-ländernas ledare enades dessutom om att inrätta ”en mekanism för en rättvis omställning, inklusive en fond för en rättvis omställning” för att ta itu med ”de sociala och ekonomiska konsekvenserna av målet att uppnå klimatneutralitet senast 2050 och unionens nya klimatmål för 2030.”³
8. I detta sammanhang godkände Europeiska rådet den 11 december 2020 ett nytt, betydligt mer ambitiöst EU-klimatmål för 2030.
9. Till följd av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket och den övergångsperiod som löper ut den 31 december 2020, kommer Förenade kungariket inte längre att ingå i Europeiska unionens nationellt fastställda bidrag från och med den dagen. Det nationellt fastställda bidrag som EU ursprungligen lade fram var tillämpligt även på Förenade kungariket, medan denna uppdatering är tillämplig på EU och dess 27 medlemsstater.
10. Genom framläggandet uppdaterar och förstärker EU sitt nationellt fastställda bidrag i god tid inför COP26 och förbereder samtidigt genomförandet av sin *Next Generation EU*-plan för en hållbar och motståndskraftig återhämtning från covid-19-krisen. Ambitiösa klimatåtgärder är inte bara ett sätt att hantera klimatkrisen och krisen för den biologiska mångfalden, utan är också en tillväxtstrategi som är en vinnande strategi, inte bara för Europa självt utan även globalt. Europeiska unionens råd har understrukt att de naturbaserade lösningarna är av stor betydelse om man ska lösa globala utmaningar som rör förlust av biologisk mångfald och förstöring av ekosystem, fattigdom, hunger, hälsa, vattenbrist och torka, ojämställdhet, katastrofriskreducering och klimatförändring⁴.

⁴ Rådets slutsatser av den 19 december 2019, dok. 15272/19.

Information om vilka åtgärder EU har vidtagit för att genomföra sitt ursprungliga nationellt fastställda bidrag efter det att Parisavtalet ratificerades

11. Efter det att Parisavtalet ratificerades har EU antagit en ambitiös, bindande rättslig ram för att uppnå resultat i fråga om sitt ursprungliga nationellt fastställda bidrag. Den kombinerade effekten av den EU-politik som för närvarande är i kraft inom denna ram kommer att leda till åtminstone de minskningar som utlovats i EU:s ursprungliga nationellt fastställda bidrag.
12. Den viktigaste inhemska politik som antagits efter det att Parisavtalet ratificerades sammanfattas i följande punkter. Mer ingående uppgifter om den politik som är av relevans för genomförandet av det nationellt fastställda bidraget återfinns i informationen för tydlighet, öppenhet och förståelse (ICTU) i bilagan till detta framläggande.
13. Denna politik kommer att ses över mot bakgrund av det ökade nationellt fastställda bidrag som anges i avsnitt II, och ICTU kommer att revideras i enlighet med detta.
14. Utsläppsminskningarna enligt nuvarande EU-lagstiftning är uppdelade mellan de sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem, sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet enligt förordningen om ansvarsfördelning, och markanvändningsrelaterade utsläpp och upptag som behandlas i förordningen om utsläpp och upptag från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF).
15. EU:s utsläppshandelssystem, som har varit i bruk sedan 2005, sätter ett pris på koldioxid genom ett tak för det högsta antalet utsläppsrätter. Merparten av utsläppsrätterna auktioneras ut, men sektorer som riskerar koldioxidläckage erhåller en del av sina utsläppsrätter gratis, på grundval av riktmärken som belönar de effektivaste anläggningarna i varje sektor.

16. För att uppnå resultat i fråga om sitt ursprungliga nationellt fastställda bidrag har EU sett över och ändrat sin lagstiftning om EU:s utsläppshandelssystem⁵. Detta kommer att påskynda de årliga sänkningarna av taket från 1,74 % till 2,2 % från och med 2021 och kommer också att gälla med avseende på luftfarten. Genom en ny reserv för marknadsstabilitet inom utsläppshandelssystemet åtgärdas problemet med eventuell ackumulering av överskott som skulle undergräva en väl fungerande marknad för EU:s utsläppshandelssystem, och utsläppsrätter som ingår i reserven utöver en viss nivå ska från och med 2023 inte längre vara giltiga.
17. I enlighet med förordningen om ansvarsfördelning har EU antagit lagstiftning som fastställer individuella bindande mål för medlemsstaterna när det gäller utsläpp av växthusgaser som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem⁶. Målen är differentierade för att uppnå rättvisa och ta hänsyn till kostnadseffektivitet.
18. Utsläpp från luftfarten omfattas för närvarande av EU-lagstiftning och kommer delvis att hanteras genom internationella åtgärder inom ramen för Icao. Utsläpp från luftfarten ingår i EU:s utsläppshandelssystem. För närvarande är dock tillämpningsområdet för EU:s utsläppshandelssystem begränsat till flygningar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.
19. EU antog också en ny förordning om utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk⁷, i vilken det fastställs ett bindande åtagande för varje medlemsstat att säkerställa att bokförda utsläpp från markanvändning åtminstone kompenseras av ett motsvarande bokfört upptag av koldioxid från atmosfären genom åtgärder inom sektorn.

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/410 av den 14 mars 2018 om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar, och beslut (EU) 2015/1814.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013.

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU.

20. Dessutom har man enats om ambitiösa mål för att förbättra energieffektiviteten och öka de förnybara energikällornas andel i EU:s energimix. Effektiviteten hos EU:s slutliga energianvändning och primärenergianvändning kommer att förbättras med minst 32,5 % fram till 2030 jämfört med ett historiskt referensscenario⁸. Ett nytt mål för att öka den förnybara energin i den slutliga energianvändningen har fastställts till minst 32 % senast 2030⁹, vilket motsvarar nästan en fördubbling jämfört med 2017 års nivåer¹⁰. Dessa mål leder till större minskningar av utsläppen av växthusgaser än vad som tidigare hade förutsagts.
21. Nya bindande mål kommer att minska koldioxidutsläppen från vägtransporter. Koldioxidutsläppen per kilometer från personbilar som säljs i EU måste minskas med i genomsnitt 37,5 % jämfört med 2021 års nivåer fram till 2030, och för nya lätta nyttofordon med i genomsnitt 31 % jämfört med 2021 års nivåer fram till 2030¹¹. Koldioxidutsläppen per kilometer från nya stora lastbilar måste minskas med i genomsnitt 30 % jämfört med nivåerna från referensperioden 2019/2020. Som en del av en obligatorisk översyn 2022 kan målen komma att ses över och/eller utvidgas till att omfatta mindre lastbilar, bussar, långfärdsbussar och släpvagnar¹².

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2002 av den 11 december 2018 om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet.

⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

¹⁰ År 2017 uppnådde EU en andel förnybar energi på 17,52 % enligt Europeiska kommissionens lägesrapport om förnybar energi 2019 (COM (2019) 225 final).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/631 av den 17 april 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon och om upphävande av förordningarna (EG) nr 443/2009 och (EU) nr 510/2011.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1242 av den 20 juni 2019 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp från nya tunga fordon och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 595/2009 och (EU) 2018/956 och rådets direktiv 96/53/EG.

22. Framsteg har gjorts även när det gäller att ytterligare minska utsläppen av andra växthusgaser än koldioxid. Avfallslagstiftningen sågs över, med skärpta deponerings- och återvinningsmål och ökad cirkularitet i EU:s ekonomi¹³. Produktionen och förbrukningen av fossila bränslen i EU kommer att fortsätta att minska, vilket kommer att leda till färre därmed förbundna flyktiga utsläpp av andra gaser än koldioxid.
23. Som en förberedelse inför genomförandet av Kigaliändringen av Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet antog EU 2015 bestämmelser som kommer att minska utsläppen av f-gaser med 66 % fram till 2030 jämfört med 2014 års nivåer. Detta uppnås genom att man begränsar den totala försäljningen av de viktigaste f-gaserna, förbjuder användningen av f-gaser i många nya typer av utrustning och förebygger utsläpp av f-gaser från befintlig utrustning¹⁴.
24. Förordningen om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder¹⁵ förbättrar styrningen av EU:s klimat- och energipolitik genom att en tillförlitlig EU-omfattande ram för rapportering och övervakning inrättas för perioden 2021–2030. Medlemsstaterna har utarbetat integrerade nationella energi- och klimatplaner för perioden 2021–2030 som innehåller deras nationella bidrag för att uppnå de kombinerade energi- och klimatmålen samt tillhörande åtaganden enligt Parisavtalet.

¹³ I direktiven (EU) 2018/850, (EU) 2018/851 och (EU) 2018/852 krävs till exempel att 70 % av allt förpackningsavfall ska återvinnas senast 2030 och 65 % av allt kommunalt avfall senast 2035, medan deponeringen av kommunalt avfall ska minskas till 10 %.

¹⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1999 av den 11 december 2018 om styrningen av energiunionen och av klimatåtgärder samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 663/2009 och (EG) nr 715/2009, Europaparlamentets och rådets direktiv 94/22/EG, 98/70/EG, 2009/31/EG, 2009/73/EG, 2010/31/EU, 2012/27/EU och 2013/30/EU samt rådets direktiv 2009/119/EG och (EU) 2015/652 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 525/2013.

25. Sammantaget kommer denna politik att fram till 2030 leda till en minskning av växthusgasutsläppen med minst 40 % jämfört med 1990 års nivåer¹⁶.
26. Den 11 december 2020 uppmanade Europeiska rådet kommissionen att göra en bedömning av hur alla ekonomiska sektorer på bästa sätt kan bidra till 2030-målet och att lägga fram de förslag som krävs. Som en del av den europeiska gröna given kommer Europeiska kommissionen även att lägga fram en ny EU-strategi för klimatanpassning under 2021.

II. NATIONELLT FASTSTÄLLT BIDRAG

27. EU och dess medlemsstater önskar meddela följande nationellt fastställda bidrag: EU och dess medlemsstater har gemensamt åtagit sig att uppnå ett bindande mål på en nettominskning senast 2030 med minst 55 procent av de inhemska växthusgasutsläppen jämfört med 1990.

Detta nationellt fastställda bidrag och åtföljande information i bilagan ersätter det framläggande EU och dess medlemsstater gjorde den 6 mars 2015 och som ingår i UNFCCC:s interimregister för nationellt fastställda bidrag, och kommer från och med den dag då sekretariatet tar emot detta framläggande att betraktas som det nuvarande nationellt fastställda bidrag som upprätthålls av EU och dess medlemsstater i enlighet med artikel 4 i Parisavtalet.

III. INFORMATION SOM BEHÖVS FÖR TYDLIGHETEN, TRANSPARENSEN OCH FÖRSTÅELEN (ICTU) VAD AVSER EU:S NATIONELLT FASTSTÄLLDA BIDRAG

28. Vid slutet av den första sessionen i partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet (CMA1) i Katowice 2018 antog parterna vägledning om information som behövs för tydligheten, transparensen och förståelsen vad avser deras nationellt fastställda bidrag, och uppmanade starkt parterna att tillhandahålla denna information för sitt första nationellt fastställda bidrag, inbegripet när de senast 2020 uppdaterar eller meddelar detta.

¹⁶ *En EU-omfattande bedömning av nationella energi- och klimatplaner*, Europeiska kommissionen, COM(2020) 564.

29. Bilagan till detta framläggande innehåller en uppdatering av den information som tillhandahålls av EU och dess medlemsstater tillsammans med dess planerade nationellt fastställda bidrag. I bilagan beskrivs den EU-politik som har överenskommit sedan EU:s ratificering av Parisavtalet och som är i kraft vid tidpunkten för detta framläggande. Denna information kommer att ses över mot bakgrund av det ökade nationellt fastställda bidrag som anges i avsnitt II och efterföljande EU-politik som antas i syfte att uppnå detta nationellt fastställda bidrag.
-

INFORMATION FÖR ATT UNDERLÄTTA TYDLIGHETEN, TRANSPARENSEN OCH FÖRSTÅElsen VAD AVSER UPPDATERINGEN AV EUROPEISKA UNIONENS OCH DESS MEDLEMSSTATERS NATIONELLT FASTSTÄLLDA BIDRAG FÖR PERIODEN 2021–2030

Information som behövs för tydligheten, transparensen och förståelsen vad avser EU:s nationellt fastställda bidrag

Punkt *Vägledning från partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet (CMA 1)* *ICTU tillämplig på EU:s nationellt fastställda bidrag*

1 Kvantifierbar information om referenspunkten (inklusive, i förekommande fall, ett basår):

a)	Referensår, basår, referensperioder eller andra startpunkter.	1990
b)	Kvantifierbar information om referensindikatorer, deras värden under referensår, basår, referensperioder eller andra startpunkter och, i förekommande fall, målår.	Kvantifiering av referensindikatorn kommer att baseras på de nationella totalsummor som Europeiska unionen rapporterar i den nationella inventeringsrapporten och kan komma att uppdateras på grund av metodförbättringar av inventeringen av växthusgaser.
c)	För strategier, planer och åtgärder som avses i artikel 4.6 i Parisavtalet, eller politik och åtgärder som ingår i nationellt fastställda bidrag, där punkt 1 b ovan inte är tillämplig, ska parterna tillhandahålla annan relevant information.	Ej tillämpligt.
d)	Mål i förhållande till referensindikatorn, uttryckt i siffror, t.ex. i procent eller minskningskvantitet.	En nettominskning senast 2030 med minst 55 procent av de inhemska växthusgasutsläppen i hela ekonomin jämfört med 1990.
e)	Information om datakällor som använts vid kvantifiering av referenspunkterna.	Kvantifiering av referensindikatorn kommer att baseras på data som Europeiska unionen rapporterar i den nationella inventeringsrapporten.
f)	Information om de omständigheter under vilka parten får uppdatera referensindikatorernas värden.	Värdena får uppdateras vid metodförbättringar av inventeringen av växthusgaser.

Tidsramar för genomförande och/eller genomförandeperioder:

a)	Tidsram för genomförande och/eller genomförandeperiod, inklusive start- och slutdatum, i överensstämmelse med eventuella ytterligare relevanta beslut som antagits av partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet (CMA).	1 januari 2021–31 december 2030
b)	Om målet avser ett visst år eller flera år, beroende på vad som är tillämpligt.	Mål som avser ett visst år, 2030

3 Tillämpningsområde och omfattning:

a)	Allmän beskrivning av målet.	<p>Målet är en nettominskning, som omfattar hela ekonomin, av växthusgasutsläppen med minst 55 % av utsläppen från basåret, utan bidrag från internationella reduktionsenheter.</p> <p>Geografiskt tillämpningsområde: EU och dess medlemsstater (Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland och Sverige)¹.</p> <p>Följande information i detta avsnitt kan komma att ses över mot bakgrund av det utökade målet. I den lagstiftning som hittills har antagits av EU fastställs hur EU och dess medlemsstater ska ansvara för att uppnå en minskning av växthusgasutsläppen med minst 40 % inom ekonomins olika sektorer. Denna lagstiftning omfattar:
Direktiv 2003/87/EG, senast ändrat genom direktiv (EU) 2018/410 om minskningar inom de sektorer som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter.
Förordning (EU) 2018/842 om individuella bindande mål för medlemsstaternas utsläpp av växthusgaser utanför tillämpningsområdet för EU:s utsläppshandelssystem.</p> |
|----|------------------------------|---|

¹ Inklusive EU:s yttersta randområden (Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion, Saint-Martin (Frankrike), Kanarieöarna (Spanien), Azorerna och Madeira (Portugal))

Förordning (EU) 2018/841 om inbegripande och bokföring av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i EU-ramen.

Ytterligare lagstiftning och riskreducerande åtgärder på EU-nivå och i medlemsstaterna bidrar till de minskningar som krävs för att uppnå detta mål. För exempel på EU-nivå, se avsnitt 4 a i (inhemska institutionella arrangemang).

- b) Sektorer, gaser, kategorier och pooler som omfattas av det nationellt fastställda bidraget, inbegripet, i tillämpliga fall, i överensstämmelse med riktlinjerna från Mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC).

Ytterligare uppgifter kommer att lämnas i enlighet med IPCC:s riktlinjer i Europeiska unionens transparensrapporter som utarbetas vartannat år.

Sektorer som omfattas:

Energi

I det ursprungliga nationellt fastställda bidraget ingår civil luftfart, där beräkningen inkluderar utsläpp från utgående flygningar som startar i EU, på grundval av bränslen som säljs i EU. Denna information kan komma att ses över mot bakgrund av det utökade målet.

I det ursprungliga nationellt fastställda bidraget ingår nationell sjöfart på samma sätt som i växthusgasinventeringarna. Denna information kan komma att ses över mot bakgrund av det utökade målet.

Andra undersektorer på energiområdet omfattas på samma sätt som i växthusgasinventeringarna.

Industriprocesser och industriell produktanvändning (på samma sätt som i växthusgasinventeringarna).

Jordbruk (på samma sätt som i växthusgasinventeringarna).

Avfall (på samma sätt som i växthusgasinventeringar).

Markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) (se avsnitt 5 e för ytterligare information om denna sektor).

Gaser:Koldioxid (CO₂)Metan (CH₄)Dikväveoxid (N₂O)

Fluorkolväten (HFC)

Perfluorkarboner (PFC)

Svavelhexafluorid (SF₆)Kvävetrifluorid (NF₃)

c)	Hur parten har beaktat punkt 31 c och d i beslut 1/CP.21 (med angivelse av hur parten försöker inkludera alla källor och sänkor, och varför kategorier eventuellt utesluts)	Eftersom EU:s nationellt fastställda bidrag omfattar hela ekonomin uppfyller det denna bestämmelse.
d)	Sidovinster i fråga om begränsning till följd av parternas anpassningsåtgärder och/eller planer för ekonomisk diversifiering, inbegripet en beskrivning av specifika projekt, åtgärder och initiativ i parternas anpassningsåtgärder och/eller planer för ekonomisk diversifiering.	Ej tillämpligt.
4 Planeringsprocesser:		
a)	Information om de planeringsprocesser som parten åtagit sig att förbereda för sitt nationellt fastställda bidrag och, om information finns tillgänglig, om partens genomförandeplaner, inbegripet, i förekommande fall, följande:	Det utökade målet bygger på en omfattande konsekvensbedömning ² och på berörda parter synpunkter insamlade via offentliga samråd ³ .
i)	Inhemsk institutionella arrangemang, allmänhetens deltagande och samarbete med lokalsamhällen och ursprungsbefolkningar på ett genusmedvetet sätt.	En sammanfattning görs nedan av den lagstiftning och de institutionella arrangemang som EU hittills har antagit. Följande information i detta avsnitt kan komma att ses över mot bakgrund av det utökade målet. I enlighet med EU:s lagstiftningsförfarande ska alla lagstiftningsakter bli föremål för ett offentligt samråd innan de antas av Europeiska unionens råd och Europaparlamentet. Styrningsarrangemangen och planerings- och övervakningsmekanismerna fastställs i förordning (EU) 2018/1999 om styrningen av energiunionen

² Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, SWD (2020) 176.

³ <https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12265-2030-Climate-Target-Plan/public-consultation>

och av klimatåtgärder och i den europeiska klimatlagen⁴. Detta innefattar ett förbättrat styrningssystem för integrerad planering, rapportering och övervakning på klimat- och energipolitiska områden, inbegripet med avseende på mål, politik, åtgärder och prognoser som rör klimat och energi, bestämmelser om allmänhetens deltagande på flera nivåer samt offentliga samråd som ska hållas av medlemsstaterna vid utarbetandet av de integrerade nationella energi- och klimatplanerna för genomförandet av deras politiska mål fram till 2030.

Dessa rättsakter innehåller översynsklausuler i linje med den femåriga cykeln enligt Parisavtalet.

EU har antagit omfattande inhemsk rättsligt bindande lagstiftning som genomför alla aspekter av EU:s ursprungliga nationellt fastställda bidrag med syftet att uppnå en minskning av växthusgasutsläppen med minst 40 %. De viktigaste rättsakterna är de som nämns i avsnitt 3a om EU:s utsläppshandelssystem, bindande mål för medlemsstaterna och LULUCF.

Annan lagstiftning har setts över och stärkts för att bidra till uppnåendet av målet i det ursprungliga nationellt fastställda bidraget, däribland direktiven (EU) 2018/2001 och 2018/2002 om förnybar energi och energieffektivitet, direktiv (EU) 2018/844 om byggnaders energiprestanda, förordningarna (EU) 2019/631 och (EU) 2019/1242 om fastställande av normer för koldioxidutsläpp för nya personbilar och för nya lätta nyttofordon respektive från nya tunga fordon, direktiv (EU) 2019/1161 om främjande av rena och energieffektiva vägtransportfordon, direktiven (EU) 2018/850, 2018/851 och (EU) 2018/852 om förbättrad avfallshantering och främjande av en mer cirkulär ekonomi samt förordning (EU) nr 517/2014 om minskning av fluorerade växthusgaser i EU.

⁴ Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordning (EU) 2018/1999 (Europeisk klimatlag), COM (2020) 563 (som för närvarande genomgår EU:s interna lagstiftningsprocess).

- ii) Kontextuella frågor, bland annat, när så är lämpligt,
- a) nationella omständigheter, såsom geografi, klimat, ekonomi, hållbar utveckling och fattigdomsutrotning,
- b) bästa praxis och erfarenheter i samband med utarbetandet av det nationellt fastställda bidraget,
- c) andra kontextuella ambitioner och prioriteringar som erkänts vid anslutningen till Parisavtalet.
-
- b) Specifik information som gäller parter, inbegripet organisationer för regional ekonomisk integration och deras medlemsstater, som har träffat en överenskommelse om att handla gemensamt enligt artikel 4.2 i Parisavtalet, inbegripet vilka parter som kommit överens om att handla gemensamt och bestämmelserna i överenskommelsen i enlighet med artikel 4.16–18 i Parisavtalet.
- EU:s nationellt fastställda bidrag utarbetas mot bakgrund av EU:s engagemang för jämställdhet och övergripande prioriteringar, såsom de formuleras i åtaganden som till exempel
- europeiska jämställdhetspakten⁵,
 - åtagandet att skapa och maximera synergieffekterna mellan de sociala, miljömässiga och ekonomiska aspekterna av hållbar utveckling⁶,
 - EU:s stöd för antagandet av FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter⁷,
 - medlemsstaternas införlivande av människorättsaspekter och jämställdhetsaspekter i sina nationella planer och strategier enligt förordningen om styrningen av EU:s energiunion⁸.
- EU och dess medlemsstater meddelar härmed sekretariatet sin avsikt att handla gemensamt enligt artikel 4.2 i Parisavtalet och i enlighet med den lagstiftning som anges i avsnitt 3 a ovan, som beskriver hur EU och dess medlemsstater ska ansvara för att uppnå detta nationellt fastställda bidrag.
- Följande information i detta avsnitt kan komma att ses över mot bakgrund av det utökade målet.
- De respektive utsläppsminskningar som gäller vid tidpunkten för inlämnandet är följande:
- Enligt direktiv (EU) 2018/410 inom ramen för EU:s system för utsläppshandel: EU kommer att minska sina utsläpp från de sektorer som omfattas av denna lagstiftning med 43 % jämfört med 2005 års nivåer fram till 2030.

⁵ Rådets slutsatser av den 7 mars 2011 om europeiska jämställdhetspakten (2011–2020).

⁶ Rådets slutsatser av den 9 april 2019 ”Mot ett hållbarare EU 2030”.

⁷ Rådets slutsatser av den 15 maj 2017 om urbefolkningar.

⁸ Förordning (EU) 2018/1999.

- Enligt förordning (EU) 2018/842 ska varje EU-medlemsstat fram till 2030 minska sina utsläpp från sektorer utanför EU:s utsläppshandelssystem från 2005 års nivåer i enlighet med följande procentsatser: Belgien 35 %, Bulgarien 0 %, Tjeckien 14 %, Danmark 39 %, Tyskland 38 %, Estland 13 %, Irland 30 %, Grekland 16 %, Spanien 26 %, Frankrike 37 %, Kroatien 7 %, Italien 33 %, Cypern 24 %, Lettland 6 %, Litauen 9 %, Luxemburg 40 %, Ungern 7 %, Malta 19 %, Nederländerna 36 %, Österrike 36 %, Polen 7 %, Portugal 17 %, Rumänien 2 %, Slovenien 15 %, Slovakien 12 %, Finland 39 %, Sverige 40 %.
- Enligt förordning (EU) 2018/841 om inbegripande och bokföring av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk inom EU-ramen ska varje medlemsstat för perioderna 2021–2025 och 2026–2030 säkerställa att utsläppen inte överskrider upptagen, beräknade som summan av de totala utsläppen och de totala upptagen inom dess territorium i alla markbokföringskategorier sammantagna, bokförda i enlighet med den förordningen.

c) Hur parten vid utarbetandet av sitt nationellt fastställda bidrag har tagit hänsyn till resultaten från den globala översynen, i enlighet med artikel 4.9 i Parisavtalet.

Ej tillämpligt eftersom den globala översynen inte har ägt rum.

- d) Varje part med ett nationellt fastställt bidrag enligt artikel 4 i Parisavtalet som består av anpassningsåtgärder och/eller planer för diversifiering av ekonomin som leder till positiva bieffekter i överensstämmelse med artikel 4.7 i Parisavtalet lämnar information om
- Ej tillämpligt.
- i) hur de ekonomiska och sociala konsekvenserna av motåtgärderna har beaktats vid utarbetandet av det nationellt fastställda bidraget,
- ii) särskilda projekt, åtgärder och verksamheter som ska genomföras för att bidra till positiva bieffekter, inbegripet information om anpassningsplaner som också ger positiva bieffekter som kan omfatta, men inte är begränsade till, viktiga sektorer såsom energi, resurser, vattenresurser, kustresurser, bosättningar och stadsplanering, jordbruk och skogsbruk samt åtgärder för diversifiering av ekonomin, som kan omfatta, men inte är begränsade till, sektorer som tillverkning och industri, energi och gruvdrift, transport och kommunikation, byggverksamhet, turism, fastigheter, jordbruk och fiske.

5 Antaganden och metoder, inbegripet sådana för uppskattning och bokföring av antropogena utsläpp och, i förekommande fall, upptag av växthusgaser:

a)	Antaganden och metoder som används för bokföring av antropogena utsläpp och upptag av växthusgaser som motsvarar partens nationellt fastställda bidrag, i enlighet med punkt 31 i beslut 1/CP.21 och den vägledning om bokföring som antagits av CMA.	Det nuvarande tillvägagångssättet överensstämmer med metoder och gemensamma mätmetoder som utvärderats av IPCC (se 5 d nedan). Enligt planerna ska tillvägagångssättet senast den 31 december 2024 överensstämma med den vägledning om bokföring för nationellt fastställda bidrag som återfinns i bilaga II till beslut 4/CMA.1.
b)	Antaganden och metoder som används för att redovisa genomförandet av politik och åtgärder eller strategier i det nationellt fastställda bidraget.	Ej tillämpligt. EU:s nationellt fastställda bidrag innebär en absolut minskning av växthusgasutsläppen i hela ekonomin.
c)	I tillämpliga fall, information om hur parten kommer att beakta befintliga metoder och vägledning enligt konventionen för bokföring av antropogena utsläpp och upptag, i enlighet med artikel 4.14 i	Se 5 d nedan.

	Parisavtalet, beroende på vad som är lämpligt.	
d)	IPCC:s metoder och mätvärden som används för att uppskatta antropogena utsläpp och upptag av växthusgaser	<p>Metoder: IPCC:s riktlinjer 2006.</p> <p>Mätvärde: Global uppvärmningspotential på en tidsskala på 100 år i enlighet med IPCC:s femte utvärderingsrapport.</p>
e)	Sektors-, kategori- eller verksamhetsspecifika antaganden, metoder och strategier som är förenliga med IPCC:s riktlinjer, beroende på vad som är lämpligt, i förekommande fall inbegripet:	Informationen i avsnitt 5 e i–iii och 5 f i avser den politiska ram som gällde vid tidpunkten för detta framläggande. Denna information kan komma att ses över mot bakgrund av det utökade målet. EU:s politiska ram för LULUCF bygger på IPCC:s riktlinjer, TACCC-principerna och de befintliga bokföringsreglerna och uppdaterar och förbättrar dem inför perioden 2021–2030. I den politiska ramen identifieras bokförda nettoutsläpp och nettoupptag, vilket bidrar till målet att på lång sikt förbättra EU:s nettokolsänkor på land.
i)	Metod för att hantera utsläpp och efterföljande upptag från naturliga störningar på brukad mark.	Medlemsstaterna får använda bestämmelser om naturliga störningar på beskogad mark och brukad skogsmark i enlighet med artikel 10 i förordning (EU) 2018/841 och bilaga VI till den förordningen.
ii)	Metod som används för att bokföra utsläpp och upptag från avverkade träprodukter.	EU använder den produktionsansats som definieras i IPCC:s riktlinjer; se även artikel 9 i förordning (EU) 2018/841 och bilaga V till den förordningen.
iii)	Metod som används för att hantera effekterna av åldersklassfördelning i skogarna.	Prognostiserade referensnivåer för brukad skogsmark (skogsmark som fortfarande är skogsmark) tar hänsyn till skogens åldersklassfördelning så att förändringar i bruksmetoderna bokförs. se även artikel 8 i förordning (EU) 2018/841 och bilaga IV till den förordningen.
f)	Andra antaganden och metodologiska ansatser som används för att förstå det nationellt fastställda bidraget och, i tillämpliga fall, för att uppskatta motsvarande utsläpp och upptag, inbegripet	Ej tillämpligt.

- i) hur referensindikatorerna, referensscenarierna och/eller referensnivåerna, inbegripet, i tillämpliga fall, sektors-, kategori- eller verksamhetsspecifika referensnivåer, är konstruerade, till exempel vilka nyckelparametrar, antaganden, definitioner, metoder, datakällor och modeller som används;
- Följande information i detta avsnitt kan komma att ses över mot bakgrund av det utökade målet.
- Dessa inslag i EU:s strategi har utvecklats i enlighet med IPCC:s riktlinjer från 2006 för inventeringar av växthusgaser; överensstämmer med beslut 18/CMA.1.
- Bokföring av utsläpp och upptag från LULUCF följer särskilda regler beroende på markbokföringskategori i enlighet med förordning (EU) 2018/841. Beskogad mark och avskogad mark använder referensscenariot noll (brutto-netto-bokföring). För brukad betesmark, brukad åkermark och brukad våtmark används genomsnittliga utsläpp 2005–2009 (netto-netto-bokföring) som referensscenario. För brukad skogsmark används som referensscenario en referensnivå för skog baserad på fortsatt skogsbrukspraxis mellan 2000 och 2009 och med beaktande av skogarnas åldersklassfördelning, beräknad under fullgörandeperioden. Enbart det faktum att kollager förekommer ingår inte i bokföringen.
- LULUCF-kategorier:** utsläpp och upptag som sker på rapporterade kategorier av skogsmark, åkermark, betesmark och våtmark, inklusive förändrad markanvändning mellan dessa kategorier, och mellan dessa kategorier och bebyggd mark och övrig mark.
- LULUCF-pooler:** biomassa ovan jord, biomassa under jord, förna, död ved, organiskt kol i mark, avverkade träprodukter.
-
- ii) för parter med nationellt fastställda bidrag som innehåller icke-växthusgaskomponenter, information om antaganden och metoder som använts för dessa komponenter, beroende på vad som är tillämpligt;
- Ej tillämpligt. EU:s nationellt fastställda bidrag innebär en absolut minskning av växthusgasutsläppen i hela ekonomin.

iii)	för klimatpåverkande ämnen som ingår i nationellt fastställda bidrag som inte omfattas av IPCC:s riktlinjer, information om hur de klimatpåverkande ämnena beräknas;	Ej tillämpligt. EU:s nationellt fastställda bidrag innehåller endast klimatpåverkande ämnen som omfattas av IPCC:s riktlinjer (se avsnitt 3 b).
iv)	vid behov, ytterligare teknisk information.	Ej tillämpligt.
g)	Avsikten att använda frivilligt samarbete enligt artikel 6 i Parisavtalet, i tillämpliga fall.	<p>EU:s nettominskningmål på minst 55 % till 2030 ska uppnås enbart med hjälp av inhemska åtgärder, utan bidrag från internationella reduktionsenheter.</p> <p>Norge, Island och Liechtenstein har deltagit i EU:s utsläppshandelssystem sedan 2008, och ett avtal om sammankoppling av EU:s och Schweiz utsläppshandelssystem trädde i kraft 2020. EU fortsätter att undersöka möjligheterna att koppla samman EU:s utsläppshandelssystem med andra mogna och stabila utsläppshandelssystem.</p> <p>EU kommer att redogöra för sitt samarbete via EU:s utsläppshandelssystem med dessa och alla andra parter på ett sätt som är förenligt med den vägledning som antagits av CMA1 och eventuella ytterligare riktlinjer som CMA enas om.</p>

6 Anser parten att dess nationellt fastställda bidrag är rättvist och ambitiöst med hänsyn till de nationella omständigheterna:

a)	Anser parten att dess nationellt fastställda bidrag är rättvist och ambitiöst med hänsyn till de nationella omständigheterna.	<p>EU:s ökade nationellt fastställda bidrag innebär ett betydande framsteg i förhållande till både EU:s nuvarande åtagande om en utsläppsminskning på 20 % fram till 2020 jämfört med 1990 och dess nationellt fastställda bidrag som lämnades in i samband med att Parisavtalet ratificerades. Både det ursprungliga nationellt fastställda bidraget och denna uppdatering kräver betydligt större utsläppsminskningar än vad som prognosticerades när de antogs, vid ett scenario med oförändrade förhållanden (business-as-usual).</p> <p>Detta kommer att säkerställa att EU även fortsättningsvis är den mest växthusgaseffektiva bland de stora ekonomierna.</p>
----	---	--

Utsläppen i EU:s medlemsstater nådde sin kulmen 1979.

EU och dess medlemsstater hade redan i slutet av 2019 minskat sina utsläpp med cirka 26 % jämfört med 1990 års nivåer medan BNP hade ökat med mer än 64 % under samma period.

Som ett resultat har de genomsnittliga utsläppen per capita i EU och dess medlemsstater minskat från 12 ton koldioxidekvivalenter 1990 till 8,3 ton koldioxidekvivalenter. Detta har också gjort att EU i dag är den mest växthusgaseffektiva bland de stora ekonomierna⁹.

b)	Rättviseaspekter, inbegripet överväganden om rättfärdighet,	IPCC:s särskilda rapport om den globala uppvärmningen på 1,5 °C visar att utsläppsminskningssbanor som begränsar uppvärmningen till 1,5 °C normalt leder till nettonollutsläpp av växthusgaser på global nivå under andra hälften av detta århundrade. Detta ökade nationellt fastställda bidrag ligger i linje med EU:s överenskomna mål att uppnå ett klimatneutralt EU senast 2050. EU anser därför att det ökade nationellt fastställda bidraget är ett rättvist bidrag till Parisavtalets globala temperaturmål.[...]
c)	Hur har parten behandlat artikel 4.3 i Parisavtalet.	Med denna ökning innebär EU:s nationellt fastställda bidrag ett framsteg vad gäller ambitionen jämfört med både dess åtagande för 2020 och det nationellt fastställda bidrag EU ursprungligen lämnade in. Se 6a
d)	Hur har parten behandlat artikel 4.4 i Parisavtalet.	EU följer denna bestämmelse genom sitt absoluta mål som gäller hela ekonomin
e)	Hur har parten behandlat artikel 4.6 i Parisavtalet.	Ej tillämpligt, eftersom den endast gäller de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling.

⁹ De historiska data som presenteras i detta avsnitt avser de 28 EU-medlemsstaterna fram till den 1 februari 2020. Till följd av utträdesavtalet mellan EU och Förenade kungariket och den övergångsperiod som löper ut den 31 december 2020, kommer Förenade kungarikets bidrag till målet för 2020 att rapporteras fram till slutet av 2020. Uppgiften om den mest växthusgaseffektiva bland de stora ekonomierna bygger på resultat (för EU28) från den Elzen *et al.* (2019) *Are the G20 economies making enough progress to meet their NDC targets?* Energy Policy 126 <https://doi.org/10.1016/j.enpol.2018.11.027>.

7 Hur bidrar det nationellt fastställda bidraget till att uppnå konventionens mål enligt dess artikel 2:

a)	Hur bidrar det nationellt fastställda bidraget till att uppnå konventionens mål enligt dess artikel 2.	EU anser att dess ökade nationellt fastställda bidrag ligger i linje med UNFCCC:s mål och det långsiktiga målet i Parisavtalet inom ramen för UNFCCC, såsom förklaras i 6a och 6b.
b)	Hur bidrar det nationellt fastställda bidraget till artikel 2.1 a och artikel 4.1 i Parisavtalet.	
-